

Ο Παλαιών Πατρών Γερμανός (1771 - 1826) (Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Μεταλληνός, Ομότιμος Καθηγητής Θεολογικής Σχολής Παν/μίου Αθηνών)

[/ Πεμπτούσια](#)

Ο Π. Πατρών Γερμανός υπήρξε εξέχουσα φυσιογνωμία της Ελληνικής Επανάστασεως και διαπρεπής κληρικός, με σημαντική προσφορά στην Εκκλησία και το Έθνος. Το κοσμικό του όνομα ήταν Γεώργιος Κόζιας ή Κοτζιάς. Γεννήθηκε στη Δημητσάνα στις 25 Μαρτίου 1771, Μ. Παρασκευή. Η οικογένειά του ήταν πολυμελής και φτωχή. Στη Σχολή της γενέτειράς του έμαθε τα πρώτα γράμματα, αλλά συνέχισε τη σπουδή του κοντά στο δάσκαλο Αγάπιο Λεονάρδο στο Άργος. Η ευφυΐα και επίδοσή του στα γράμματα προσείλκυσε την προσοχή του Μητροπολίτη Άργους και Ναυπλίου Ιακώβου, που προσέλαβε το νεαρό Γεώργιο ως γραμματέα, τον έκειρε μοναχό, δίνοντάς του το όνομα Γερμανός, και τον χειροτόνησε διάκονο.

Λίγο πριν από το 1797 ο Γερμανός βρισκόταν στη Σμύρνη κοντά στο συμπατριώτη του Μητροπολίτη Γρηγόριο. Όταν ο τελευταίος εκλέχθηκε Οικουμενικός Πατριάρχης (1797), ο Γερμανός τον ακολούθησε στην Κωνσταντινούπολη. Τους δύο άνδρες συνέδεσε από τότε στενή φιλία. Δεν είναι απόλυτα εξακριβωμένο, αν ο Γερμανός ακολούθησε τον εξόριστο Γρηγόριο Ε΄ στο Άγιον Όρος. Βέβαιο είναι, ότι παρέμεινε στην Πόλη ως αρχιδιάκονος του Κυζίκου Ιωακείμ και Πρωτοσύγκελλός του κατόπιν. Όταν τον Ιωακείμ, που παραιτήθηκε, διαδέχθηκε ο Παλαιών Πατρών Μακάριος, ο Γερμανός εκλέχθηκε διάδοχος του τελευταίου, για να ποιμάνει σε δύσκολους καιρούς μία από τις σπουδαιότερες επισκοπές του ελλαδικού χώρου. Ήταν Μάρτιος του 1806. Στην έδρα του έφθασε το θέρος του έτους αυτού και έγινε με ενθουσιασμό δεκτός από το ποίμνιό του. Με τη σύνεση και ωριμότητά του κέρδισε γρήγορα το σεβασμό και την εκτίμηση του λαού και των προκρίτων της Πελοποννήσου, αλλά και των Νησιών και της Στερεάς, ασκώντας πάνω τους μεγάλη επιρροή. Ήταν άλλωστε και από τη φύση του «μεγαλοπρεπής», όπως μας πληροφορεί ο Ι. Φιλήμων, «βαρύτητος και νοημοσύνης πρόσωπον». Τα προσόντα του έγιναν περισσότερο αισθητά, όταν αργότερα ανέλαβε τη δική του αποστολή στον εθνικό αγώνα. Πρέπει να σημειωθεί, ότι διατηρούσε στενό δεσμό και με την ιδιαίτερη πατρίδα του, που την επισκεπτόταν συχνά προσφέροντας πολλά στους συμπολίτες του, όπως και στην τροφή του σχολή, της οποίας το 1816, αφού είχε πιά ενωθεί με τη Μονή Φιλοσόφου, έγινε γενικός έφορος.

Κατά τα έτη 1815-17 βρισκόταν ως συνοδικός στην Πόλη και εκεί έλαβε για πρώτη φορά γνώση για την κίνηση της Φιλικής Εταιρείας. Επέστρεψε όμως στην έδρα του χωρίς να μυηθεί, έγινε δε δεκτός με ενθουσιασμό από το λαό, που αισθανόταν ασφάλεια με την παρουσία του Ποιμένα του. Από ένα τυχαίο όμως περιστατικό το Νοέμβριο του 1818 ο φιλικός Αντώνιος Πελοπίδας μύησε το Γερμανό στην Εταιρεία, κάτι που κατοχυρώνει την πατριωτική δράση του Γερμανού, ο οποίος συμμετέχει, έτσι, στην προετοιμασία του αγώνα, αναλαμβάνοντας μάλιστα πρωταγωνιστικό ρόλο. Στις κατοπινές εξελίξεις θα διακριθεί ως ικανότατος πολιτικός, ώστε να βρίσκουν πολλοί τον εθνικοπολιτικό του ρόλο σημαντικότερο από τον εκκλησιαστικό.

Η συμβολή του Γερμανού στο έργο της Φ. Εταιρείας σήμερα είναι γνωστή. Ξέρουμε ότι αυτός μύησε σ' αυτήν τον Κερνίτζης Προκόπιο, το Χαριτουπόλεως Βησσαρίωνα και άλλους προκρίτους και κληρικούς. Εργάστηκε για την καλύτερη οργάνωση της δράσης της Εταιρείας στην Πελοπόννησο, προσπαθώντας να διαβρώσει συνάμα τη στάση του Αλή Πασά απέναντι στον προετοιμαζόμενο Αγώνα. Ήταν άλλωστε γνωστό, ότι ο Αλή Πασάς θα επιδίωκε να εκμεταλλευθεί τα σχέδια των Ελλήνων για δικό του όφελος, είτε χρησιμοποιώντας τους εναντίον του Σουλτάνου, είτε και

καταδίδοντάς τους, αν αυτό θα τον ωφελούσε. Με υπόδειξη μάλιστα του Γερμανού η υπέρτατη αρχή της Εταιρείας διόρισε Εφορεία στην Πελοπόννησο (1820), για να διατηρεί την πειθαρχία και να μεθοδεύσει συστηματικότερα την προσπάθεια. Έτσι μπόρεσαν οι μνημένοι στο Μωριά να επιτύχουν την αντιμετώπιση βασικών ζητημάτων, να συλλέγουν προσφορές και κυρίως να παραπλανούν τους Τούρκους, προλαμβάνοντας με διάφορα μέτρα και την αγγλική αντίδραση, που θα ήταν απόλυτα επικίνδυνη. Η Εφορεία της Φ.Ε. είχε φαινομενικά επικεφαλής τον πρόξενο της Ρωσίας στην Πάτρα Βλασόπουλο, αλλά ουσιαστικά πρόεδρος της ήταν ο Γερμανός, που πάντα υπογράφει πρώτος. Τα άλλα μέλη της Εφορείας ήταν ο Χριστιανουπόλεως Γερμανός, ο Κερνίτζης Προκόπιος, ο Ασημάκης Ζαΐμης, ο Σ. Χαραλάμπης, ο Ανδρ. Λόντος, ο Ασημάκης Φωτήλας, ο Σωτ. Θεοχαρόπουλος, ο Γ. Παπαδόπουλος και ο Ι. Παπαδιαμαντόπουλος. Ανεξάρτητα από τις προθέσεις, που τελικά δεν μπορούν να διακριβωθούν πάντα εύκολα, γεγονός είναι η συμμετοχή κληρικών και προκρίτων στην ετοιμασία του αγώνα, αλλά και η ενότητα, από την αρχή, των δυνάμεων του έθνους στον ιερό σκοπό.

(συνεχίζεται)